

‘We waren er net toen het gebeurde’

VROEGTIJDIG EINDE HABITAT-BOUWREIS VOOR MOEDERS EN ZONEN NA AARDBEVING NEPAL

door Arthur Lubbers

IJBURG - Vlak nadat zes moeders en hun zes zonen uit Amsterdam in Nepal aankomen om aan hun Habitat-bouwreis te beginnen, volgt de verwoestende aardbeving. “Een heel hard geluid alsof er een trein voorbijraast en stofwolken boven de hele stad.” Willeke en zoon Nick Kuijpers zijn weer thuis, maar hun gedachten gaan nog uit naar de mensen in Nepal. “Die mensen waren zo vriendelijk tegen mij, terwijl ze net hun huis waren kwijtgeraakt.”

24 april 2015, zes moeders en hun zes 16-jarige zonen vertrekken naar Nepal om in het dorpje Panauti samen met lokale bouwvakkers en toekomstige bewoners huizen te gaan bouwen.

Een jaar lang hebben ze zich voorbereid en ingezet om per koppel 4.860 euro binnen te halen voor de Habitat-bouwreis (zie kader), waarvan 1.200 euro als donatie voor goede, veilige huizen. Met een solide dak boven hun hoofd, stevige muren en schoon drinkwater kunnen families in Nepal een betere toekomst opbouwen. Om geld in te zamelen hebben de moeders en zonen samen verschillende activiteiten georganiseerd. Zoals een echte veiling, een avond met de Geluksprofessor, de verkoop van spullen tijdens een kofferbakverkoop op IJburg en in de IJhallen. En de jongens hebben een exclusief diner voor 60 personen klaargemaakt onder leiding van een chef-kok.

Stofwolken boven Kathmandu
Tot en met de aankomst in Kathmandu op 25 april verliep alles vlekkeloos. De moeders en zonen hadden met hun gids het beroemde Durbarplein (tegenover een paleis en omringd door tempels) en het huis van Kumari (een levende godin) in het hartje van Kathmandu bezocht en waren net op weg naar een stoepa (boeddhistisch bouwwerk), gelegen op een berg met uitzicht op de stad. “Toen gebeurde het”, vertelt Nick. “Het water in de fontein begon opeens te kolken en ik hoorde een heel

Marijke Haring schuilt met inwoners van Nepal tegen nieuwe aardschokken onder een tentdoek.

FOTO: HANS PEIJS

hard geluid alsof er een trein vlak langs je voorbijraast en ik zag de muren van de tempel achter ons scheuren.” Willeke herinnert zich het moment ook goed. “Er brak paniek uit, mensen gingen spontaan luid bidden en we zagen talloze stofwolken boven Kath-

‘Wij realiseren ons nog meer hoe belangrijk het werk van Habitat is’

mandu. Dan weet je dat het mis is, maar we realiseerden ons op dat moment nog niet hoe erg het was.”

Schuilen onder tentzeil

Er volgen twee dagen van afwachten in onzekerheid met talloze naschokken, sommige licht, andere met een kracht van 6 op de schaal van Richter. “Je hebt allemaal wel eens gehoord dat er na een aardbeving naschokken zijn, maar als je dat nog nooit hebt meegemaakt, weet je niet wat je overkomt”, zegt Willeke. De moeders en zonen sliepen één nacht in de lobby van het hotel, de andere twee nachten op hun kamer omdat het veilig leek. “Dat was best heftig, je schrok af en toe wakker en voelde je bed trillen door de naschokken.”

Naschokken

Kwam er een waarschuwing voor een nieuwe grote naschok, dan gingen de moeders en hun zonen naar een open plek in de stad waar honderden mensen onder tentdoeken bivakkeerden. “Het leek wel een vluchtelingenkamp”, zegt Nick. “Ik mocht bij een paar

Nepalezen onder hun zeil schuilen. Die mensen waren zo vriendelijk tegen mij, terwijl ze net hun huis waren kwijtgeraakt.” Langzaam dringt de omvang van de ramp tot de moeders en hun zonen door. Nick: “We hadden geen wifi, maar sommigen van ons keken af en toe CNN en hoorden berichten over misschien wel 5.000 doden ... Buiten Kathmandu zou ook het platteland zwaar getroffen zijn.”

Dat van het bouwen van huizen in Panauti niets terecht zou komen deze reis werd snel duidelijk. “Het volgende hotel waar we zouden verblijven was gedeeltelijk ingestort, dus daar konden we niet eens meer naartoe.” Margo de Kok, ervaren reisbegeleider die al meerdere bouwreizen namens Habitat had begeleid en nu ook deelnemende moeder, had regelmatig contact met Habitat Nederland. Op zondagochtend vertelde Margo dat Habitat Nederland had besloten de Moeders & Zonen-bouwreis af te breken. “Daarna is alles in het werk gesteld om ons

zo snel mogelijk terug te halen. Ik ben de mensen van Habitat Nederland ongelooflijk dankbaar. Zij waren zó met ons bezig, hebben het thuisfront steeds op de hoogte gehouden en ervoor gezorgd dat we op 28 april weer veilig naar Nederland konden gaan.”

Motivatie om in het najaar de reis opnieuw te maken is groot

Dubbel gevoel

Nick baalt er stevig van. “We gingen naar Nepal voor een bijzondere ervaring. Die hebben we niet gehad, wel een heel andere ervaring.” Ook Willeke zit met een dubbelgevoel weer thuis in IJburg. “We hebben niets voor de mensen in Nepal kunnen doen van wat we hadden willen doen. Wij gingen daarnaartoe om met elkaar iets goeds te doen, om samen met onze zonen iets neer te zetten.”

Het besef van het schrijnende verschil tussen hier en daar raakt Willeke zichtbaar. “Wij hebben het hier zo goed in Nederland: een huis, alles. Wij zijn hier veilig. Het is voor ons vanzelfsprekend. Maar die mensen in Nepal zitten daar nog steeds onder hun tentzeil, zonder huis, af te wachten op wat komen gaat. Als je daarbij bent geweest, is het niet zomaar een bericht op tv over een natuurramp”, weet Willeke. “Wij hebben die mensen in de ogen gekeken, we hebben er nu een gezicht bij.”

Werk Habitat belangrijker dan ooit

Is het dan voor niets geweest? “Nee, dat zeker niet. Ik herinner me dat we bij een van de vele naschokken elkaar allemaal, alle twaalf, vasthielden. Die saamhorigheid is geweldig. We hebben het samen meegemaakt en zijn daardoor een hechte groep geworden. De jongens kenden elkaar al, maar zijn nog betere vrienden geworden.”

Ook de donatie aan Habitat for Humanity voor het bouwen van huizen in Nepal is natuurlijk meer dan ooit welkom. Willeke: “Wij realiseren ons nu nog meer dan voorheen hoe belangrijk het werk van Habitat for Humanity is. Die mensen hebben, net als wij, ook allemaal een veilig huis nodig. Dus dat werk moet doorgaan.”

De motivatie onder de moeders en zonen om in het najaar alsnog op bouwreis te gaan, is groot. “Dat proberen we wel. De jongens hebben al toestemming voor een week vrij van school.”

(Copyright: Habitat Nederland)

Huis is de basis

Habitat for Humanity gelooft dat een veilig (t)huis hét middel is voor mensen om een eigen toekomst op te bouwen. Daarom bouwt Habitat samen met lokale vakmensen en de toekomstige huiseigenaren eenvoudige, betaalbare huizen. Wereldwijd leven dankzij Habitat al meer dan één miljoen gezinnen in een veilig huis. In Nederland vraagt Habitat mensen en organisaties letterlijk mee te bouwen door óf een project te sponsoren óf virtueel mee te bouwen op bouwme.nl. Meer informatie over de mogelijkheden om de slachtoffers van Nepal te helpen staat op habitat.nl.

Dalai-la Relief

Het Dalai-la Relief-team is een initiatief van Prem Prabhat Gurung. Het team verbleef tijdens de dagen in Nepal in het hotel van Prem, het Dalai-la Boutique Hotel. “Hij en zijn mensen hebben zo ontzettend goed voor ons gezorgd! Wij zijn hen daar zo dankbaar voor. En nu doet Prem weer fantastische dingen voor de families van zijn personeel. Het Dalai-la Relief-team gaat vrijwel dagelijks op pad met medicijnen, voedsel, dekens

etc. naar plaatsen waar nauwelijks of geen hulp is of komt. Indrukwekkend.”

Op Facebook staat meer informatie over dit team (zoeken op dalaila boutique hotel Nepal). Je kunt via www.gofundme.com/uszyf4 rechtstreeks doneren. Ook kun je een bijdrage storten op Prem Prabhat Gurung A/C # 00210028969028 Swift Code: CLVLPKA.